

מיכתבים

אטום משני העברים

על אפשרות ההידברות בין ישראל לפלסטינים (סיכום ביניים), העולם הזה 27.1.88.

אני מצטט מדברי עורך העולם הזה: צריך אדם להיות אטום מאד-מאד כדי להאמין כי אווירה של הרג, פציעה, עוצר המוני וכי' יכולה לספח שיכבה של מנהיגי-ציבור שיסכימו להיות פרטנרים... אבל הרי זה בדיוק המצב כאשר מסתכלים מן העבר שני, מן העבר של חזית הסירוב שלנו, הסוענת בדיוק טענה זו: כל זמן שהפלסטינים עוסקים בטורח לא נוכל לדבר עימם. א. לבנה, רמת-גן

מעגל הקסמים

על בעיית-יסוד של שלום עכשיו (ראיון עם אבשלום וילן, מראשי שלום עכשיו, העולם הזה 27.1.88). במיסגרת (עוף החול) המלווה את הראיון עם וילן מובעת התיקוה כי רכבות מפגיני שלום נעכשו ביטאו את "הרוב, כי כל מפגין מייצג חוג גדול יותר".

הייתי רוצה להאמין בדברים אלה, אך העובדות חזקות יותר. המיזרחיים, כגוף הגדול ביותר במדינה, אינם עם שלום עכשיו. הרוב — נגדה באותו ראיון אומר אבשלום וילן: "קהל האוהדים... הוא קצת אליטיסטי... (אבל) ישראל לא תגיע לפיתרון בעיית-יסוד חברתיות, חינוך כיות וכלכליות בלי פתרון הסכסוך".

מעגל-קסמים: המיזרחיים לא הולכים עם האליטיסטים, אך את הסכסוך אי-אפשר לפתור בלעדיתם! לכן הגיע הזמן לדיון ציבורי נוקב בין שלום עכשיו לבין מיזרחיים מתקרמים, הדורשים התייחסות למצבם, כאב-יסוד להרחבת התמיכה בתנועת-השלום. דיון עמוק ומשכנע, אשר יביא את קהל הקיצוניים ושכני צפון תל-אביב לתת יד לציבור המיזרחי הגדול המשוכנע כי נעשה לו עוול היסטורי מדי אתו קהל, יוכל לשנות את פני המדינה שינוי של אמת.

עמום מוקדי, מבשרח-ציון

מאורע עברי

על צחות לשון בקול ישראל. במקום שקול ישראל גיש, חדשות לבקרים, את המדור הזימני, הצורם והמתנשא רגע של עברות, מוטב שהוא ידאג לכך שמישהו יעבור על הסכסטים שקוראים קרייניו.

כך, למשל, פתח ביום השישי האחרון (הד 29 בינאר) קריין קול ישראל את מהדורת-החדשות של שעה עשר בבוקר בהודעה על החלטתו של אלוף פיקוד הדרום לחשוך מאה עצורים שנעצרו בעיקבות "המאורעות האחרונות".

כמובן שהיה צריך לומר בעיקבות המאורעות האחרונים. ישי בן-דב, נתניה

ישמעאל והקסדות

על מילים המתבקשות בשעת ההתקוממות בשטחים.

אינני משוגע על מישחקי-מילים. לדעתי זהו הומור של עצלנים, אך מה לעשות, לפעמים אין מנוס. עכשיו, למשל, הגענו, כשעה טובה, למצב של "כל ישמעאל יהודים זה לזה".

דני אמיר, תל-אביב

● הקורא אמיר הוא האיש שטבע, לפני 11 שנים, עת הלך הליבוד לקואליציה עם הדתיים, את המושג ממשלת הקסדות הסרוגות.

אחמ"ש בבאליש

על מכת ראשי-התיבות בצה"ל.

השירות בצה"ל מספק כל מיני חוויות. גם חוויות לשוניות. המקור העיקרי של חוויות אלה הוא השיטה של צה"ל לקבוע ראשי-תיבות לכל דבר.

כך, למשל, כאשר קיבלתי לאחרונה את צו השמ"פ (שירות מילואים פעיל) היה לי די ברור, מתוכן היומון, כי לא אשרת קל"ב (קרבן לבית). אבל כשהגעתי לאי-שם נדהמתי בכל זאת. הרצתי לשרת בבאלי"ש (בסיס-אימונים ליחידות שדה) וגם גיליתי כי באותו בסיס מסתובבים כמה ע"צים — עוכרי-צה"ל (אורחים).

מפי חברים שמעתי על ראשי-תיבות צה"ליים עוד יותר מרתקים, אחד, בחילה-אוויר, משרת (המשך בעמוד 4)

רפי

כתבת השער הקדמי:

קשה לתאר את אילת בלי רפי נלסון. ישר-אל כולה, ומאבה בפרט, לא יהיו בלעדיו. כפי שהיו בחייו. הניסיון הישראלי לספח את טאבה הושפע במידה רבה על-ידי הימצאו תו שם. אך מי היה רפי נלסון האמיתי. האדם שמאחורי מעטה השימחה העיתונאי, ההר-כתקן. מר טאבה? העולם הזה בחר לפרסם מחדש קטעים מסיפורו של נלסון על שוהותו בשבי המיצרי לפני 30 שנה והחוויה הנוראה שחוה בשעות האחרונות לפני השיחרור.

35

כתבת השער האחורי:

הכל בגלל הקראק

ערית מרענן נשפטה לשלושה חודשי-מאסר בגין סיוע לעברייני הנמלט יצחק קיעו. נעמי אדווה פגשה בה בכלא נווה-הציונה — רוה, שרופה, כמעט גמורה מסמים. מרענן סיפרה לה על חייה כדוגמנית-צמרת בניו-יורק, על בעליה, על המניעים שהביאו אותה להידרדרות לסמים ועל הסיבות למעצרה.

18

אור בקצה המינהרה

חריג בחוק האוסר מיפגשים עם נציגי אש"ף איפשר לאורי אבנרי לפגוש ביאסר ערפאת במיסגרת מסיבת-עיתונאים בינלאומית שהתקיימה בתוניס. הוא מספר על מסיבת-העיתונאים, שחלקה התבצע בחשכה מוחלטת, עקב הפסקת-חשמל, על הביט-חון-העצמי השקט של ערפאת ועל האור בקצה המינהרה — הגאווה החדשה של הפלסטינים שהיום — אולי יותר מתמיד — מאפשרת הסדר.

ערפל קרב

השגרירות הפלסטינית באתונה היא כוורת רוחשת פעילות. היא מערכת פלסטינים ברחבי העולם, מתערכנת בנעשה בשטחים הכבושים, מגיבה על פירסומים של אישים ישראלים, אך בעיקר עוסקים בה כימים אלה בתיאומים הקשור רים בהפלגת הספינה, המכונה על-ידי אש"ף בשם הסימלי אל-עורה (השיבה). פרטים על ההפלגה קשה היה לקבל. התשובות היו מעורפלות למדי.

7

שחור-לבן בצבע

במילחמה המודרנית, תיקשורת היא רכיב חשוב. אי אפשר לתכנן, או לנהל מילחמה, מבלי לקחת בחשבון את כלי-התיקשורת העולמיים. במיוחד לא אחרי מילחמת ויאט-נאם ומילחמת הלבנון. אולם במיל-חמה זו מתנהג צה"ל כאילו לא למד דבר. הוא עושה ניסיונות פאת-טיים להסתיר מעיני התיק-שורת את המתרחש בשטח.

11

איקונור-שפטל ראש-בראש

מארק אוקונור רוצה לחזור לארץ. הוא מתלבט אם לתבוע את יורם שפטל לדיון, רוצה לעסוק בשיכנוע קבוצות-תיירים לבוא לארץ לרגל שנת ה-40 ויש לו גם כמה ענייני ספיים לסדר. אבל, בעיקר, הוא רוצה לפגוש בג'ון דמיא-ניוק — יש לו יחס מיוחד כלפיו.

16

החיים שאחרי

לפני שבועות מספר לקה שמואל רודנסקי בהתקף-לב. היום, בין אורח לאורח, הוא נח במלון תל-אביב. צמוד אליו נמצא שמוליק נוסף, שמוליק סגל. הוא מספר על ההתקף, על עומס-העבודה שגורם לו, ועל החיים שאחרי ההתקף. הרחק מבית-התיאטרון.

39

דף חדש האמלט פלסטיני

זילברטו טופאנו מוצע כאחד משני המועמדים לכהונת מנהל תיאטרון-חיפה. האם המציעים הם שוחרי טובתו או דורשי רעתו? מוחמד עינאים על בעיותיו של האמלט פלסטיני. האם זו השעה לחנוג את תגינות ה-40 למדינת ישראל. ונתן זך בהדר-הורים נתגם על מפלת השירה.

26

צילום כמחאה

התערוכה יוצאת-הדופן בקאמרה אובסקורה, שבה מוצגים צילומיהם של 65 צלמים, היא אות-מחאה מאורגן כנגד מדיניות ה"יד החוקה" בשטחים הכבד שים. התארגנות התערוכה — שיתוף-היתה קצרה ביותר — באה בעיקר בות המראות הקשים מנשוא.

10

העקרב האדום

מה הקשר בין גיל סמסונוב, יושב-ראש אירגון-הסטודנטים של תנועת-החרות ל'ג'ק אברמוב, יושב-ראש צעירי המפלגה הרפו-בליקאית? מה גרם לאברמוב להפיק סרט בשם העקרב האדום על ג'ונאס קאנימבי, המורד הנתמך על-ידי ממשלת דרום-אפ-ריקה, למרות החרם הא-מריקאי על דרום-אפריקה? ואיך מגיבים האמריקאים?

16

דחל המרחלת מרווחת:

אילן שובס עוב, אבל ריטה לא נשארה כבדה. ראו אותה עם רוני שטן ● לגלי עטרי יש אהבה חדשה. אבל אסור לדבר עליה ● גי פולוס וספר סטיניה (כתמונה) מצ-פים לילד. אולי קיבלו ● הראה מתווה לוי ● העיתונאי, החוקית, הגרושה והמחשב שנשאר כבית ● גליה ישי התחזתה כאמה של אריאלה רוביניביץ, ומה שיצא מזה.

34

המדורים הקבועים:

- 3 מיכתבים — ישמעאל והקסדות
- 4 איגרת לעורך — מיכתב לנעמי
- 5 תשקיף — מחתרת חדשה
- 6 במדינה — זיקני ציון
- 8 תמרורים — ל'ו צדיקים
- 11 הנדון — תצלומים
- 12 אתה והשקל — כוח-משימה
- 13 יומן אישי — שביחה איטלקית
- 16 חשבון נפש — מארק אוקונור
- 21 זה וגם זה — אוכל עברי

- 22 לילות ישראל — חנינת רליים
- 24 קולנוע — טיפשענשרה
- 26 דף חדש — מפלת השירה
- מה הם אומרים — משה שחל
- אתיה שמחה, יעקב רוחם, שוש מימון, שרה דורון, יצחק אורפ
- 28 אנשים — הכיפה והשורצים
- 30 הורסקום — מרקורי בנסיה
- 33 דחל מרחלת — על כל העונם
- 34 תשבצות —